

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 1Stk/19/2022
Identifikačné číslo spisu: 3022200026
Dátum vydania rozhodnutia: 31. januára 2024
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:3022200026.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Ing. Ivan Grolmus - AUTOŠKOLA TURBO, s miestom podnikania Fándlyho 749/14, 971 01 Prievidza, IČO: 40 183 505, právne zastúpeného Mgr. Martin Berec, advokát, Miletičova 559/21, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Hviezdoslavova 3, Trenčín, IČO: 00 151 866, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TN-OOP2-2021/029367-002 zo dňa 26. novembra 2021, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/6/2022 - 145 zo dňa 25. mája 2022, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa zamieta.

II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

I.
Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Okresný úrad Trenčín, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej ako „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím č. OU-TN-OCDPK-2021/022814-005 zo dňa 12.08.2021 (ďalej ako „prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu“) uložil žalobcovi pokutu vo výške 1.500,- eur (ďalej ako „pokuta“). Prvostupňový správny orgán vykonal nad žalobcom v dňoch 18.01.2021 až 22.01.2021 prostredníctvom Jednotného informačného systému v cestnej doprave (ďalej ako „JISCD“) štátny odborný dozor. Následne uložil žalobcovi pokutu podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 93/2005 Z. z. o autoškolách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „zákon o autoškolách“) za porušenie

povinnosti prevádzkovateľa autoškoly ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. d) zákona o autoškolách a za porušenie Článku 5b Učebnej osnovy vodičských kurzov, tým že v čase kontroly výcviku výučby v reálnom čase, t. j. dňa 18.01.2021 o 16:48 hod. nebol v JISCD v kolónke identifikujúcej výučbu uvedený odkaz na internetovú stránku, kde sa výučba teórie PCP 2 kurzu č. 8131/2021/1, výučba predmetu OP 1 kurzu č. 8131/2020/85 mala realizovať dištančnou formou dňa 18.01.2021 so začiatkom o 16:30 hod., pričom odkaz na internetovú stránku mal byť zverejnený v JISCD spolu s plánovaním teoretickej výučby pred začatím hodiny a následne táto výučba v aplikácii JISCD manuálne vyznačená ako zrealizovaná a uznaná účastníkmi jednotlivých kurzov.

2. Žalovaný v odvolacom konaní rozhodnutím č. OU-TN-OOP2-2021/029367-002 zo dňa 26.11.2021 (ďalej ako „rozhodnutie žalovaného“) prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Žalovaný ako odvolací orgán sa stotožnil s právnym posúdením, ako aj závermi prvostupňového správneho orgánu. Odvolanie žalobcu vyhodnotil v celom rozsahu ako neopodstatnené. Podľa žalovaného prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal z riadne zisteného skutkového stavu, konal v rámci platných právnych predpisov a výšku pokuty stanovil v súlade so zákonom.

II.

Konanie na krajskom súde

3. Žalobca podal voči rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu na Krajský súd v Trenčíne (ďalej ako „správny súd“) . Správny súd rozsudkom č. k. 13S/6/2022 - 145 zo dňa 25.05.2022 (ďalej ako „napadnutý rozsudok“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej ako „SSP“) žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Správny súd vyhodnotil žalobné námietky žalobcu ako nedôvodné a ustálil, že rozhodnutie žalovaného ako i konanie, ktoré mu predchádzalo je v súlade so zákonom. Správny súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, že zistenie skutkového stavu bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

5. Správny súd v napadnutom rozsudku predovšetkým poukazuje na to, že žalobca si je vedomý toho, že sa dopustil správneho deliktu, za ktorý mu bola uložená pokuta. Poukazuje pritom na administratívny spis a na vyjadrenie žalobcu zo dňa 01.03.2021 z ktorého vyplýva, že žalobca si je vedomý porušenia svojich povinností a spáchania správneho deliktu. Na základe toho správny súd konštatuje, že skutkový stav nie je medzi účastníkmi sporný a žalobné námietky vo vzťahu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu nie sú dôvodné. Rovnako podľa záveru správneho súdu nie sú opodstatnené ani žalobné námietky vo vzťahu k priebehu štátneho odborného dozoru (ďalej ako „ŠOD“). Správny súd poukazuje na to, že pri posudzovaní zákonnosti priebehu ŠOD treba mať na pamäti, že tento sa vykonával počas trvania krízovej situácie spôsobenej ochorením COVID 19. Keďže samotná výuka sa realizovala dištančnou formou, aj samotný výkon ŠOD bolo potrebné prispôbiť takejto forme výučby. V tejto súvislosti správny súd poukazuje na § 16 ods. 14 zákona o autoškolách, podľa ktorého možno vykonať ŠOD prostredníctvom informačného systému a teda online, tak ako ho vykonali pracovníci vykonávajúci ŠOD. Podľa názoru správneho súdu je preto zrejmé, že výkon kontroly bolo možné realizovať online prostredníctvom JISCD. Z tohto dôvodu preto správny súd vyhodnotil námietky o nezákonnosti vykonávania kontroly a následnej nezákonnosti protokolu ako nedôvodné.

6. Správny súd v napadnutom rozsudku dáva za pravdu žalovanému a uvádza, že plnenie povinností zo strany pracovníkov kontroly bolo priamo podmienené splnením si povinností zo strany žalobcu ako kontrolovaného subjektu, ktorý bol povinný umožniť riadnu realizáciu ŠOD, t. j. umožniť elektronický prístup, k čomu však zo strany žalobcu nedošlo. K pochybeniu sa pritom žalobca sám priznal. Z tohto dôvodu preto správny súd neakceptoval námietku žalobcu vo vzťahu k priebehu štátneho dozoru.

7. Ako nedôvodné vyhodnotil správny súd aj námietky žalobcu vo vzťahu k povinnosti prerokovať protokol so žalobcom. Poukazuje pritom na § 16 ods. 11 zákona o autoškólách, pričom z uvedeného ustanovenia podľa správneho súdu vyplýva, že pri výkone ŠOD nad výcvikom a výučbou teórie v autoškole nebolo potrebné protokol z vykonania ŠOD s kontrolovanou osobou prerokovať a rovnako nebolo potrebné vypracovať ani zápisnicu o prerokovaní protokolu.

8. Tento záver podľa správneho súdu vyplýva aj zo skutočnosti, že zákonodarca s účinnosťou od 01.05.2022 zmenil znenie § 16 ods. 11 zákona o autoškólách. Správny súd ďalej v tejto súvislosti poukazuje aj na dôvodovú správu k zákonu č. 106/2022 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon o autoškólách. Uvádza pritom, že k zmene ustanovenia § 16 ods. 11 zákona o autoškólách došlo predovšetkým z dôvodu, že niektoré orgány si predmetné ustanovenie nevykladali správne, pričom však zmenou tohto ustanovenia nedochádza k zmene jeho pôvodného účelu.

9. Záverom správny súd uvádza, že nezistil žalobcom tvrdené pochybenia počas výkonu ŠOD a ani pochybenia správnych orgánov pri vydávaní rozhodnutí o správnom delikte.

10. O trovách konania vo vzťahu k žalovanému súd rozhodol podľa § 168 SSP tak, že mu náhradu trov konania nepriznal.

III.

Kasačná sťažnosť, stanoviská účastníkov konania

11. Sťažovateľ podal voči napadnutému rozsudku správneho súdu kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Kasačnú sťažnosť odôvodnil tým, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP).

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší správny súd SR“) konajúci ako kasačný súd (ďalej aj „kasačný súd“) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov [§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP], pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP a po neverejnej porade senátu jednomyseľne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa je nedôvodná.

13. Kasačný súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku správneho súdu preskúmal tento napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a konanie, ktoré mu predchádzalo, a to najmä z pohľadu, či sa správny súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v podanej žalobe.

14. Sťažovateľ kasačnú sťažnosť totožne ako podanú žalobu proti rozhodnutiu žalovaného odôvodňuje v zásade rovnakými sťažnostnými námietkami.

15. Dôvod kasačnej sťažnosti sťažovateľ odôvodňuje tým, že podľa jeho názoru správny súd (i) nesprávnym výkladom zákona o autoškólách konštatoval, že ŠOD a protokol zo ŠOD bol vyhotovený v súlade so zákonom a (ii) že správny súd dospel k nesprávnemu záveru, že protokol zo ŠOD nebolo potrebné prerokovávať.

16. Sťažovateľ v prvom rade namieta, že nesprávnym a nezákonným postupom pri vypracovaní protokolu mu bolo zabránené vzniesť proti zisteniam uvedeným v protokole námietky a vyjadriť sa k zisteniam v ňom uvedeným. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uvádza, že jeho vyjadrenie k protokolu,

na ktoré bol vyzvaný, nemôže byť použité ako dôkaz, keďže vychádzal podľa neho z nezákonného protokolu vyhotoveného v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti ďalej sťažovateľ uvádza, že správny súd nesprávne konštatoval, že výkon ŠOD bolo potrebné prispôbiť krízovej situácii, ktorá bola vyhlásená na území Slovenskej republiky, pretože aj počas krízovej situácie sú správne orgány povinné plniť si svoje povinnosti a rešpektovať oprávnenia kontrolovaného subjektu.

17. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdí, že teoretická hodina, ktorá prebiehala online formou bola realizovaná v súlade so zákonom. Podľa sťažovateľa, ak by si zamestnanci kontrolného orgánu splnili svoje zákonné povinnosti a začali by ŠOD fyzickým príchodom do prevádzkových priestorov sťažovateľa, zistili by že sa hodina realizuje online výučbou. Ďalej uvádza, že metodický pokyn č. 28/2020 ustanovuje, že sa výkon ŠOD začína fyzickým príchodom kontrolórov do priestorov kontrolovaného subjektu, čo v danom prípade splnené nebolo, a preto výkon ŠOD nemohol ani začať. V tejto súvislosti sťažovateľ namieta zákonnosť protokolu z vykonania ŠOD a spôsob jeho ukončenia.

18. Sťažovateľ ďalej namieta, že ŠOD nebol začatý a vykonaný v súlade so zákonom č. 10/1996 Z. z. o kontrole v štátnej správe v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon o kontrole“). Poukazuje pritom na to, že mu nebolo predložené oznámenie o začatí výkonu kontroly pred začatím výkonu ŠOD, pričom sťažovateľ nezaznamenal také skutočnosti, ktoré by zabráňovali vopred mu oznámiť výkon ŠOD. V súvislosti s porušením zákona o kontrole ďalej uvádza, že pracovníci sú v súvislosti s výkonom ŠOD povinní vopred oznámiť kontrolovanému subjektu predmet, účel, dátum začatia kontroly, jej predpokladanú dĺžku, ako aj preukázať sa písomným poverením na jej výkon spolu s dokladom totožnosti alebo služobným preukazom zamestnanca. Keďže sa tak nestalo, bolo podľa sťažovateľa jednostranným subjektívnym spôsobom konštatované porušenie jeho povinností, ktoré sťažovateľ v celom rozsahu odmieta.

19. Podľa názoru sťažovateľa ŠOD nesprávne zistil skutkový stav veci, nevykonal dostatočné šetrenie, nesprávne označil sťažovateľa ako zodpovedný subjekt za zistené nedostatky, keďže z oznámenia (pozn. kasačného súdu - sťažovateľ má pravdepodobne na mysli oznámenie o výkone ŠOD) a z protokolu nevyplýva skutočnosť, že sa sťažovateľ mal dopustiť konania, ktoré je mu kladené za vinu.

20. Ďalej v kasačnej sťažnosti sťažovateľ cituje niektoré ustanovenia zákona o kontrole a argumentuje, že tieto ustanovenia boli porušené, čo odôvodňuje tým, že protokol zo ŠOD nebol podľa jeho názoru riadne prerokovaný a nemal sa možnosť k nemu vyjadriť a že vopred nevedel o výkone ŠOD. Opakovane uvádza, že bolo porušené jeho právo na obhajobu a jeho právo písomne sa k protokolu vyjadriť a podať námietky.

21. Sťažovateľ namieta, že mu nebola poskytnutá možnosť podpísať prerokovaný protokol a ďalej poukazuje na porušenie ustanovení zákona o kontrole, pričom za tieto porušenia označuje absenciu náležitostí protokolu ako dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom a jeho podpis.

22. Sťažovateľ ďalej namieta, že nakoľko nebola vyhotovená zápisnica o prerokovaní protokolu, a pretože protokol nebol prerokovaný tak ŠOD nemohol kontrolu ani ukončiť.

23. Sťažovateľ považuje konanie žalovaného za svojvoľné a tendenčné, keďže po vydaní rozhodnutia sám prvostupňový správny orgán zistil závažné nové skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Sťažovateľ však v kasačnej sťažnosti tieto údajné závažné nové skutočnosti neuvádza.

24. Následne sťažovateľ v kasačnej sťažnosti opakovane namieta nedostatočne zistený skutkový stav veci, cituje ustanovenia zákona o kontrole a opakovane uvádza aj námietky vo vzťahu k nemožnosti vyjadriť sa k protokolu, pričom tento podľa jeho názoru nebol riadne prerokovaný. Sťažovateľ preto považuje kontrolu za neukončenú.

25. V závere kasačnej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že na celé konanie od začatia ŠOD splnomocnil právneho zástupcu, pričom plná moc na zastupovanie bola predložená bezodkladne po doručení protokolu. Sťažovateľ v tejto súvislosti uvádza, že došlo k závažnej procesnej chybe, keď žalovaný nedoručil oznámenie o začatí správneho konania splnomocnenému zástupcovi sťažovateľa.

26. Žalovaný vo vyjadrení sa ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojej argumentácii obsiahnutej vo vyjadrení k správnej žalobe a v rozhodnutí žalovaného. Navrhol preto kasačnú sťažnosť zamietnuť.

IV.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

27. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho súdneho spisu, s námietkami sťažovateľa uvedenými v kasačnej sťažnosti a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od právnych záverov, ktoré spolu s uvedením dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, ktorým podľa § 190 žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. Z administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané, že skutkový stav v danej veci nie je sporný. V tejto súvislosti kasačný súd osobitne poukazuje na vyjadrenie sťažovateľa zo dňa 01.03.2021, ktorým sťažovateľ ako kontrolovaný subjekt reagoval na zaslaný protokol z vykonaného ŠOD. V tomto vyjadrení sťažovateľ potvrdil, že z jeho strany bol porušený zákon o autoškolách, keď uviedol, že: „Kontrolovaný subjekt si je vedomý porušenia zákona č. 92/2005 Z. z. a učebných osnov 5b...“ (pozn. kasačného súdu: sťažovateľ v tomto vyjadrení viackrát mylne označil zákon o autoškolách ako zákon č. 92/2005 Z.z. namiesto 93/2005 Z.z.). Správny súd ďalej poukazuje aj na ďalšie vyjadrenie sťažovateľa, ktorým je správa o odstránení zistených nedostatkov zo dňa 08.03.2021. Týmto vyjadrením sťažovateľ ako kontrolovaný subjekt reagoval na výzvu a predložil prvostupňovému správnenému orgánu správu o odstránení nedostatkov na základe zistení ŠOD. V tomto vyjadrení pritom sťažovateľ v úvode uvádza porušenia zistené ŠOD, ktorých sa dopustil a následne okrem iného uvádza nasledovné: „Kontrolovaný subjekt v priebehu štátneho odborného dozoru bezodkladne po doručení Protokolu prijal opatrenia smerujúce k náprave vzniknutého stavu. (...) Kontrolovaný subjekt vykonal školenie svojich zamestnancov spočívajúce v poučení o správnom zadávaní podľa Zákona a v súlade s učebnými osnovami podľa pokynov ŠOD, pri plánovaní vyučovacích hodín teórie a zadávaní linku v poznámke, kde sa hodina prostredníctvom elektronických prostriedkov vykonáva. Kontrolovaný subjekt poučil svojich zamestnancov aj v sprístupňovaní a umožnení prístupu ŠOD k vyučovacím hodinám.“ Sťažovateľ v tomto vyjadrení žiadnym spôsobom nerozporoval a nepopieral zistené porušenia, a teda skutkový stav veci. Práve naopak, k týmto sa opakovane doznal pričom deklaroval opatrenia prijaté na ich odstránenie. Z tohto dôvodu preto kasačný súd rovnako ako správny súd dospel k záveru, že skutkový stav veci nie je medzi účastníkmi konania sporný a námietky sťažovateľa vo vzťahu k nedostatočne zistenému skutkovému stavu vyhodnotil ako nedôvodné. V danom prípade bolo jednoznačne preukázané porušenie povinností za porušenie ktorých bola sťažovateľovi uložená pokuta.

29. V tejto súvislosti kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodné námietky sťažovateľa ohľadom jeho nemožnosti vyjadriť sa k protokolu, resp. že mu bolo zabránené sa k protokolu vyjadriť. Kasačný súd vyhodnotil aj túto námietku sťažovateľa ako nedôvodnú, keďže sa k protokolu vyjadril vo vyššie uvedených vyjadreniach zo dňa 01.03.2021 a zo dňa 08.03.2021. Navyše, k protokolu sa vyjadril aj v následnom konaní o uložení pokuty.

30. Pokuta bola sťažovateľovi uložená za neuvedenie odkazu na internetovú stránku, kde sa mala realizovať výučba teórie pre jednotlivé kurzy dištančnou formou dňa 18.01.2021. Odkaz na internetovú stránku mal byť pritom v systéme JISCD spolu s plánovaním teoretickej výučby zverejnený pred začatím hodiny. Nesplnením si tejto povinnosti zároveň nebolo umožnené ŠOD vykonať kontrolu. Porušenie tejto povinnosti je v administratívnom spise jednoznačne preukázané. Skutočný stav vecí bol v zmysle § 32 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) (ďalej ako „správny poriadok“) presne a úplne zistený. Akékoľvek iné dôkazy preto nemohli túto skutočnosť nijako spochybníť. Preto by ich vykonanie bolo nadbytočné a nevhodné. Kasačný súd preto aj námietku týkajúcu sa nevykonania navrhovaných dôkazov vyhodnotil ako nedôvodnú.

31. Sťažovateľ je toho názoru že ŠOD sa nezačal, pretože kontrolóri nezačali kontrolu fyzickým príchodom do prevádzkových priestorov kontrolovaného subjektu. V tejto súvislosti poukazuje na metodický pokyn č. 28/2020 (ďalej ako „MP 28/2020“) a uvádza, že sa výkon ŠOD začína fyzickým príchodom kontrolórov do priestorov kontrolovaného subjektu, čo splnené nebolo a preto výkon ŠOD nemohol ani začať. Kasačný súd v tejto súvislosti rovnako ako správny súd poukazuje na § 16 ods. 14 zákona o autoškólach v zmysle ktorého možno ŠOD vykonať prostredníctvom informačného systému, teda JISCD. Z administratívneho spisu má kasačný súd za preukázané že ŠOD bol vykonaný prostredníctvom informačného systému, sťažovateľ to ani nerozporuje. Možnosť takéhoto výkonu ŠOD pritom logicky a objektívne znamená, že ŠOD sa nemusí začať fyzickým príchodom kontrolórov do priestorov kontrolovaného subjektu, ale vykoná sa prostredníctvom informačného systému, teda JISCD. Z tohto dôvodu preto kasačný súd rovnako ako správny súd považuje námietky sťažovateľa v súvislosti s nezákonnosťou ŠOD a protokolu za nedôvodné.

32. Sťažovateľ ďalej namieta porušenia zákona o kontrole. V tejto súvislosti najmä namieta skutočnosť, že výkon ŠOD mu nebol vopred oznámený, resp. mu nebol oznámený pri začatí ŠOD. V tejto súvislosti je v prvom rade nutné poukázať na to, že sťažovateľ nezverejnil spolu s plánovaním teoretickej výučby pred jej začatím odkaz na internetovú stránku v JISCD, kde sa výučba mala realizovať dištančnou formou. Týmto konaním preto neumožnil pripojenie orgánu ŠOD na prebiehajúce vyučovacie hodiny. Uvedené preto, ako správne uvádza správny súd, bolo priamo podmienené splnením si povinností zo strany sťažovateľa ako kontrolovaného subjektu, ktorý bol povinný umožniť riadnu realizáciu ŠOD. K tomu a k ďalšej namietanej skutočnosti, v súvislosti s nepreukázaním sa kontrolórov služobnými preukazmi a písomnými povereniami na výkon ŠOD však dôjsť nemohlo. Sťažovateľ porušil svoje povinnosti, neumožnil online pripojenie sa orgánu ŠOD, čím neumožnil riadnu realizáciu ŠOD a teda práve sťažovateľ zmaril vykonanie ním namietaných nedostatkov. Z tohto dôvodu námietky sťažovateľa v tomto smere neobstoja.

33. Kasačný súd zároveň poukazuje na § 11 ods. 2 písm. a) zákona o kontrole a uvádza, že v prípade ak by oznámenie pred začatím kontroly mohlo viesť k zmareniu účelu kontroly, orgán štátneho dozoru urobí predmetné oznámenie najneskôr pri začatí kontroly. Kasačný súd pritom súhlasí so žalovaným, ktorý má za to, že ak by orgán štátneho dozoru oznámil sťažovateľovi výkon ŠOD vopred, účel kontroly by bol v danom prípade zmarený, pretože konanie sťažovateľa ako kontrolovaného subjektu by bolo ovplyvnené vedomosťou o tom, že ŠOD bude vykonaný a žalobca by konal inak, čím by bol zmarený účel ŠOD.

34. Námietky sťažovateľa smerujúce k protokolu vyhodnotil kasačný súd taktiež ako nedôvodné a súhlasí so správnym súdom, ktorý správne poukázal na § 16 ods. 11 zákona o autoškólach a uviedol, že pri výkone ŠOD nad výcvikom a výučbou teórie v autoškole nebolo potrebné protokol z vykonania ŠOD s kontrolovanou osobou prerokovať a rovnako tak nebolo potrebné vypracovať zápisnicu o prerokovaní protokolu. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom správneho súdu, že uvedené vyplýva aj zo skutočnosti, že zákonodarca s účinnosťou od 01.05.2022 zmenil znenie § 16 ods. 11 zákona o autoškólach, kde už jednoznačne uviedol, že protokol z vykonania ŠOD sa s kontrolovanou osobou neprerokováva a zápisnica o prerokovaní protokolu sa nevypracováva. Správny súd v tejto súvislosti správne poukázal aj na dôvodovú správu k zákonu č. 106/2022 Z. z., ktorým došlo k zmene ustanovenia § 16 ods. 11 zákona o autoškólach predovšetkým z dôvodu, že niektoré orgány si

predmetné ustanovenie nevykladali správne, pričom však zmenou tohto ustanovenia nedochádza k zmene jeho pôvodného účelu. Preto aj námietka sťažovateľa ohľadom chýbajúceho dátumu oboznámenia vedúceho kontrolovaného subjektu je nedôvodná. Navyše, Príloha č. 10 k MP 28/2020 presne definuje formu a obsahové stránky protokolu, pričom neobsahuje náležitosť dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom.

35. Kasačný súd dodáva, že zákon o autoškole upravuje presný procesný postup týkajúci sa vyhotovenia a doručenia protokolu. Príslušné ustanovenia zákona o autoškole pritom nič nehovoria o prerokovaní protokolu, a teda nepripúšťajú možnosť prerokovania protokolu. Z tohto dôvodu preto nebolo potrebné ani vypracovať zápisnicu o prerokovaní protokolu.

36. Kasačný súd ďalej dodáva, že zákon o autoškole je lex specialis k zákonu o kontrole. To znamená že je osobitným zákonom a má prednosť pred ustanoveniami všeobecného zákona o kontrole. Zákon o autoškole neumožňuje prerokovanie protokolu a tento výklad potvrdzuje aj to, že v ustanovení § 16 ods. 11 zákona o autoškole je uvedené, že protokol z vykonania ŠOD je výsledným materiálom z kontroly, kde teda slovom výsledný sa myslí konečný. Keďže protokol sa neprerokováva, sú nedôvodné aj námietky sťažovateľa, že nemal v rámci prerokovania protokolu možnosť sa k nemu vyjadriť, že kontrolovaný orgán sa s jeho námietkami nevysporiadal a nevyhotovil zápisnicu o prerokovaní protokolu a že ŠOD nebol ukončený. Sťažovateľovo právo vyjadriť sa k protokolu bolo zachované, tak ako to už kasačný súd uviedol v bode 29. tohto rozsudku, pričom toto právo sťažovateľ aj využil.

37. V súvislosti s námietkou sťažovateľa ohľadom chýbajúceho podpisu sťažovateľa kasačný súd opäť poukazuje na Prílohu č. 10 k MP 28/2020, ktorá presne definuje formu a obsahové stránky protokolu, pričom neobsahuje náležitosť označenú ako podpis kontrolovaného subjektu, že bol s protokolom oboznámený. Navyše, zákon o autoškole hovorí, že protokol je možné doručiť elektronicky v súlade so zákonom č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente). V danom prípade je pritom z administratívneho spisu jednoznačne preukázané doručenie protokolu sťažovateľovi, ako aj jeho prevzatie sťažovateľom. Ide pritom o osobitný spôsob doručovania protokolu, kde podpis sťažovateľa na protokole stráca akýkoľvek význam. Podpis sťažovateľa na protokole má význam iba v prípade, že sa protokol doručuje osobne priamo sťažovateľovi, resp. kontrolovanému subjektu. Rovnako to platí aj pre dátum oboznámenia vedúceho kontrolovaného subjektu s protokolom. Kasačný súd preto tieto námietky sťažovateľa neakceptuje.

38. Poslednou námietkou sťažovateľa je, že oznámenie o začatí správneho konania nebolo správne doručené. Podľa sťažovateľa malo byť oznámenie doručené jeho právnomu zástupcovi a nie priamo sťažovateľovi. Sťažovateľ bol zastúpený právnym zástupcom na základe plnomocenstva. Kasačný súd sa s touto námietkou nestotožňuje, pretože plnomocenstvo zo dňa 24.02.2021 bolo udelené právnomu zástupcovi sťažovateľa výlučne v rozsahu zastupovania v právnej veci vykonania hlavného štátneho odborného dozoru na mieste. Výkon hlavného štátneho odborného dozoru na mieste (ŠOD) sa skončil doručením protokolu sťažovateľovi. Konanie o uložení pokuty je však už iným konaním, na ktoré sa rozsah plnomocenstva právneho zástupcu nevzťahuje. V plnomocenstve totiž nie je uvedené, že by sa vzťahovalo aj na následné konania alebo konania súvisiace s ŠOD. Keďže je konanie o uložení pokuty úplne novým konaním vyžaduje si v prípade sťažovateľa nové plnomocenstvo, nakoľko jeho pôvodné konanie o uložení pokuty nepokrýva. Uvedené sťažovateľ potvrdil aj tým, že sťažovateľ predložil nové plnomocenstvo na zastupovanie v právnej veci správneho konania vedenom na Okresnom úrade Trenčín, číslo konania OU-TN-OCDPK-2021/022814 zo dňa 14.07.2014, kde už doplnil, že toto plnomocenstvo sa vzťahuje aj na všetky súvisiace konania. Pokiaľ by tento dodatok bol uvedený aj v pôvodnom plnomocenstve zo dňa 24.02.2021, nové plnomocenstvo by nebolo potrebné. Túto námietku sťažovateľa preto kasačný súd považuje za nedôvodnú.

V.
Záver

39. Najvyšší správny súd SR po preskúmaní spisového materiálu správneho súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného dospel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom neboli dôvodné a nespochybnili vecnú správnosť napadnutého rozsudku správneho súdu. Žalobca kasačnú sťažnosť postavil v zásade na rovnakých argumentoch ako uplatňoval v žalobe proti rozhodnutiam daňových orgánov. Nijakým právne relevantným spôsobom zo svojej argumentácie nevybočil a v žalobe použitú argumentáciu v kasačnej sťažnosti ani nerozšíril. Kasačný súd preto dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietnuť.

40. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý nemal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 a contrario SSP). Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keďže to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému orgánu verejnej správy ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 v spojení s § 168 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.